

POSUDEK VEDOUCÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Ondřej Toman
Název práce: 3D digitalizace historických zbraní
Vedoucí práce: Mgr. Klára Rybenská, Ph.D.
Oponent: Mgr. Jan Košek

Obor a forma studia: Počítačová podpora v archivnictví, kombinovaná forma studia

Povinná kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení					
	A	B	C	D	E	F
Formální úprava a náležitosti práce		X				
Logická stavba a členění práce		X				
Jazyková a terminologická úroveň			X			
Náročnost tématu na teoretické znalosti		X				
Náročnost tématu na praktické dovednosti a na čas	X					
Adekvátnost použitých metod a způsob jejich použití		X				
Důkladnost zpracování (jdoucí do podrobností)		X				
Práce s literaturou (citace, poznámky)			X			
Práce s prameny (využití, citace, poznámky)		X				
Vymezení cíle a jeho naplnění		X				
Vlastní přínos studenta	X					
Využitelnost výsledků práce v teorii nebo v praxi		X				

Dílčí připomínky a náměty:

Ondřej Toman se rozhodl pro téma v současné době atraktivní a pro náš obor stále ještě v celku ne zcela běžné. Přitom je 3D digitalizace historických zbraní, potažmo právě zmíněné 3D skenování a nebo i tisk, kterému se student věnuje nejvíce, tématem populárním a i pro naše obory v současnosti již poměrně významným.

V úvodní části práce student nejprve podává vysvětlení základních pojmů a digitalizačních technik, které úzce souvisí se zvolenou problematikou. Vysvětlení je zcela dostačující, ukazující metodický přístup autora. Obzvláště kladně hodnotím schéma dělení 3D skenerů, které dodává příslušné kapitole punc přehlednosti. Po teoretické části práce založené převážně na literatuře, žel bohu ne tolik pestré, následují kapitoly zabývající se 3D tiskem. Zde je na první pohled zřejmé, že Ondřej Toman dané problematice porozuměl a téma si pro potřeby digitalizace a tisku historických zbraní přehledně zpracoval.

Jako nejprínosnější část práce vnímám kapitoly zabývající se již prací s digitalizáty čili nehotovými 3D modely, posléze 3D modely zbraní, kde vyzdvihují hlavně velmi pečlivě popsany postup práce v oblasti 3D tisku. Tato metodika, domnívám se, by mohla udělat dobrou službu například uživatelům, kteří se v problematice 3D tisku zatím neorientují, avšak plánují do ni postupně proniknout.

Po formální a jazykové úrovni je práce na dobré úrovni. Doporučila bych do budoucna vyhýbat se střídání forem psaní textu, vybrat si například trpný rod a toho se držet v celé práci. Oceňuji zařazení, studenty někdy opomíjené, kapitoly Diskuse, kde se autor zamýšlí nad problematikou tisků pistolí a taktéž nad modely, které bohužel nebyly diskutovány s odborníkem na historické zbraně. Tudiž nelze jednoznačně říci, zda 3D skener zachytil skutečně maximum informací či nikoliv. Možná by nebylo od věci, kdyby autor práce zhodnotil možnost konzultace vytištěných modelů s vybraným správcem podobné sbírky? Domnívá se autor, že by tato spolupráce mohla být v oblasti digitálních historických věd přínosná? Pokud ano, v jakém smyslu? Je autorovi známa nějaká metoda 3D tisku, která by dovedla vytisknout historickou zbraň co nejpodobněji realitě?

Co mi v práci schází, je několik přehledných tabulek, které by na základě zvolené škály porovnávaly 3D tisky, metody digitalizace či samotné hotové modely. Práce by pak působila přehledněji a celkově profesionálněji.

Celkové posouzení práce a zdůvodnění hodnocení:

Ondřej Toman předložil vcelku zdařilý text a dosáhl nárokům kladeným na bakalářské práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 16. 8. 2021

Mgr. Klára Rybenská, Ph.D., v. r.